

Boldog lesz-e így Kollár Kinga?

2025 július 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A FÖLD ÁRNYAS OLDALA – A 2026-os választásoknak az európai viták porondján is komoly tétjük lesz

Strasbourg – nem vicc – a karácsony f?városának nevezi magát, a napokban, a nyár derekán pedig Karácsony Gergelyt ünnepelte. Legalábbis az ott ülésez? Európai Parlament, azon belül is a baloldali f?sodor üdvözölte ?t. „A

taps Budapestnek szól, én úgy veszem” – közölte Budapest f?polgármestere, miközben a felvételek tanúsága szerint a megszokott kisfiús zavarában vészelte át a köszöntés másodperceit. Karácsony az uniós elit szemében rossz nebuló Orbán Viktorral szembeállítható jó nebuló: mindig számíthatnak rá, hogy elvégzi a házi feladatát, júniusban például a pride-ot trombitálta össze (e rendezvényre, mint kiderült, „Európából” is csurrant-cseppent pénz).

Most úgy beszélt Strasbourgban a budapestiek szabadságszeretetér?l és a megfélemlítésr?l, mintha legalábbis Václav Havelnek érezte volna magát, aki a néhai Csehszlovákiából vagy Andrej Szaharovnak, aki pedig a még néhaibb Szovjetunióból érkezve tette tiszteletét a m?velt Nyugaton.

Egyel?re nem neveztek el Karácsonyról melegjogi díjat, amit élete végéig pucckirályn?knek adhatna át, de az sem igaz, hogy csak a bredle nevezet? elzászi keksszel kínálgatta volna a körülötte serényked? uniós elit.

Térjünk gyorsabban a lényegre e nyári melegben: pénzr?l van szó. Mégpedig sok pénzr?l. Mosolyalbuma tanúsága szerint Karácsony nemcsak Ursula von der Leyennel, de többek között az EU jogállamisági, illetve a költségvetési biztosával is találkozott, az egyik fotón pedig a holland Tineke Striket, az EP ügyeletes magyarfalóját – Rui „Tovaris” Tavares és Judith Sargentini reinkarnációját – ölelgeti. Jót jelent ez vajon nekünk? A rövid válasz: attól függ, hogyan alakulnak majd a jöv? évi országgy?lési választások. Ugyanis most kezd?dnek az EU vitái az unió 2028–34-es keretköltségvetésér?l. Ezek valóban nagy vitáknak ígérkeznek, nemcsak a tagállamok vagy az egyes ideológiai áramlatok, hanem a brüsszeli intézmények között. A tapasztalatokból kiindulva szinte kizárt, hogy 2027 el?tt megállapodás szülessék, tehát a vita menetébe a 2026-os választások után alakuló magyar kormány is beleszólhat majd. Hazánk és Brüsszel viszonyát ismerve pedig az is valószín?, hogy annak menetét az is befolyásolja, hogy hívják majd az aktuális magyar miniszterelnököt.

Nincs ingyenebéd. Egy magyar vezet?nek Brüsszelben mindenképpen lejsztolnia kell; vagy azon, amit nemzeti érdeknek gondol – például Ukrajna gyorsított uniós csatlakozásának feltartóztatásán –, vagy pedig azon, hogy minél jobban megfeleljen az uniós elvárásoknak: engedje Ukrajnát, a migrációt és a pride-ot, cserébe pedig Brüsszel megnyitja a pénzcsapot. Ezt a zsarolási technikát néhány éve Katarina Barley német politikus a napnál világosabban mondta ki: Orbán Viktort „pénzügyileg ki kell éheztetni”. Ennek eszközéül szolgálnak a különböz? jogállamisági és egyéb jelentések, bennük a magyarországi ellenzék a brüsszeli f?sodorhoz tartozó elvbarátainak, illetve Brüsszelb?l fizetett „civil” szervezetek megállapításaival.

De hogy jön ide Karácsony? Michael McGrath, az EU jogállamiságért felel?s ír biztosa, a magyarországi pride nagy barátja arról beszélhetett az ? nem hiperpasszív angolján a mi lapaj városvezet?nknek, hogy Brüsszel a legszigorúbb módon lép fel az Orbán-kormánnyal szemben, új jogi lépéseket is fontolgatva. De van egy másik elképzelés is, amelynek neve okos kondicionalitás, szebben mondva feltételrendszer, hogy önkormányzatok (mint a budapesti), „civilek” – akárkiket jelentsen is ez –, egyetemek és kutatócsoportok hozzájuthassanak a brüsszeli pénzekhez akkor is, ha Magyarországtól visszatartják azokat. Ez érdekes államelméleti kérdés is: meddig bontható le a nagy a kicsikre, hiszen minden és mindenki, aki kicsi, joggal mondhatja: ? bizony nem a kormány, neki is adják oda a pénzét! (E logika mentén e sorok írója is bejelentkezik egy brüsszeli finanszírozású lambdaszondára, ugyanis cserélnie kell az autójában.)

Az államelméleti kérdést hagyjuk egyel?re az értelmiségre, hiszen mindenki mást jobban foglalkoztat ez: most akkor hogyan lesz boldog a tiszás Kollár Kinga? Különösen akkor, ha a Fidesz megnyeri a ’26-os választásokat is? Mint ugyanis emlékezetes, Kollár els? f?tételének értelmében az ellenzék sikere egyenesen arányos a brüsszeli csapok elzárásával („Orbánt ki kell éheztetni”), egyúttal fordítottan arányos a magyarok életszínvonalával.

Ahogy ?szinteségi rohamában maga fogalmazott: „A feltételrendszer nagyon hatékony volt, hatékony hatást gyakorolt a magyarok mindennapi életére. Ami ennek a pozitív oldala: a magyar emberek romló életmin?sége er?sítette az ellenzéket, és emiatt én nagyon pozitív vagyok a ’26-os választásokkal kapcsolatban.”

Karácsony most pénzt kért Von der Leyent?l arra az esetre is, ha Orbánnak nem akarnak adni. De így meg hogyan fog er?södni az ellenzék Kollár els? f? tételének értelmében? Közvélemény-kutatást persze könny? nyerni – Hann (Kampánytámogató) Endrénél és a Mediánnál meg különösen az –, de az utolsó hivatalos adat, ami rendelkezésünkre áll, ez: a Fidesz listája a tavalyi budapesti választáson 227 ezer, a Tiszáé 217 ezer szavazatot kapott, Karácsony törpepártja pedig úgy 132 ezret, hogy a DK-val és az MSZP-vel közös listájuk volt. Ezért is álságos, amikor a f?polgármester elérzékenyülve beszél a budapestiek pride melletti kiállásról, miközben annak

résztvev?i – akárhányan voltak is – nyilvánvalóan nem tették ki a f?városiak többségét. Külön kínos, hogy hozzászólók a saját közösségi oldalán emlékeztetik Karácsonyt: a vidékr?l – tegyük hozzá: és külföldr?l – érkez?k nélkül nem lett volna ekkora a létszám. (Megfigyelhettük a szóhasználatban: ha a vidéki ember a pride-ra utazik Budapestre, akkor tudatos polgár. Ha a békemenetre, akkor „felbuszoztatták”.)

Orbán Viktort gy?lölik Strasbourgban és Brüsszelben, mert túljárt az eszükön, és politikailag mindegyiküket túlélte. Még Mark Ruttét is, pedig ? sokáig bírta, mígnem felfelé, a NATO f?titkári székébe bukott, ahol egyetlen feladata van, igaz, nem kicsi: ne vesszen össze Donald Trumppal.

Daniel Cohn-Bendit nyakán kidagadtak az erek, miközben tajtékzott. De ma már nyugdíjas. Jean-Claude Juncker is a bárszekrényénél ülve kezelheti az isiászát. A strasbourgi Orbán-fóbiás autodafé csúcspontja ezúttal Hilde Vautmans flamand liberális képvisel? felszólalása volt, aki maga is részt vett az itteni pride-on, és ott szintén felvonult állítólagos magyar nagyszül?kre hivatkozva lényegében elküldte a magyar miniszterelnököt melegebb éghajlatra.

Az idegesség ilyen foka önleleplez?. Vautmans, egy másik kedvencünk, Guy Verhofstadt párttársa márpedig ideges is lehet. Két kattintás az interneten – köszönet érte M. Kovács Róbertnek –, és kiderül: az európai ügyészség több ügyben is vizsgálódik Vautmansszal szemben, és hamarosan ki is hallgatják uniós pénzek szabálytalan felhasználása miatt. Éljen a jogállamiság! Remélhet?leg az igazságszolgáltatás nem alkalmaz az ilyen ügyekben kett?s mércét: egyet például Marine Le Pennel, egy másikat pedig az uniós branccsal szemben. Bob Menendez amerikai (ma már ex-)szenátor megtanulta a leckét. A jogállamiságot kifogásolta Magyarországon – jelenleg börtönben ül korrupcióért.

Ursula von der Leyen túlélte az ellene indított bizalmatlansági szavazást, de komoly sebeket kapott.

Felemlegették Strasbourgban a Pfizer-botrányt, és a bizalmatlansági indítvány, amelyet f?ként a jobboldali frakciók, köztük a Fidesz képvisel?i szavaztak meg, a f?sodoron belüli ellentéteket is a felszínre hozta. Még Dobrev Klára is morgott egy sort Manfred Weber és az Európai Néppárt kétkulacsosságát ostorozva – érdekes: onnan nézvést is szélkakasnak t?nik Magyar Péterék frakciója –, de végül Von der Leyen mellett voksolt, ahogyan az a két tiszás is, aki egyáltalán gombot nyomott. Magyar Péter neve nem szerepel a szavazójegyzékben.)

Ha recseg-ropog is, de összezárt az európai f?sodor, különösen, hogy három jobboldali frakció állt a túloldalon, soraikban a legnagyobb uniós tagállamok népszer? pártjaival. A 2026-os magyarországi választásoknak mindezért nemcsak nálunk, de az európai viták porondján is komoly tétjük lesz. Ki-ki a politikai túléléséért harcol.

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló